

ὉΡΘΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

ἑβδομαδιαία ἔκδοσις τῆς ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ὉΡΘΟΔΟΣΟΣ ἘΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε.)

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος 23 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2018 Πολυκάρπου Σμύρνης Ἱερομάρτυρος, Γοργωνίας ἀδελφῆς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Κλήμεντος Μάρτυρος ΕΤΟΣ ΝΗ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2201

ΘΡΑΣΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΒΛΗΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΕΡΑΡΧΙΑΝ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΝΕΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ Οἱ νέοι Φάκελοι προτείνουν χωρισμόν Ἐκκλησίας - Πολιτείας!

«Ἡ ἴδια ἡ συμπεριφορά τῆς διοίκησης τῆς Ἐκκλησίας, ἡ νοοτροπία τῆς καί ἡ απαιτήσεις τῆς θέτουσ ἐπιτακτικὰ τὸ ζήτημα ἀλλαγῆς τῶν σχέσεων αὐτῶν (σημ. σχέσεων Κράτους - Ἐκκλησίας). Εμφανίζεται ἡ ἐκπροσωπεί κοινωνικὴς ἰδέας καὶ νοοτροπιῆς που εἶναι ξεπερασμένες ἐπὶ ἐποχῆ μας. Τὸ σημαντικό ἐστὶν ὅτι ἡ ἀντιλήψεις που ἐκπροσωπεῖ τίς περισσοτέρως φερῆς εἶναι συντηρητικὴς κοινωνικὴς ἢ ἠθικιστικὴς ἀντιλήψεις, οἱ ὁποῖοι στήν πραγματικότητα δὲν ἔχουν καμιά σχέση με τὴν ἴδια Γράφει ὁ κ. Παναγιώτης Νικ. Γκουρβέλος, Καθηγητὴς Θεολόγος ἐκείνων που θα ἴθελαν νὰ διαφοροποιηθῶν. Γι' αὐτὸ λειτουργεῖ ὡς ἀνασταλτικὸς παράγοντας στὴς κοινωνικὴς ἐξελίξεις. Ὁ λόγος αὐτὸς εἶναι ἀπὸ τοὺς πιο σοβαροῦς, για νὰ προχωρήσει ὁ χωρισμὸς τοῦ κράτους ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Ὁ χωρισμὸς θα βοηθήσει καὶ τὴν ἴδια. Θα ἀναγκαστεῖ ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ διαλεχθεῖ πραγματικά με τὴ σύγχρονη ἐποχὴ καὶ νὰ ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸ βυζαντινὸ καὶ ἐθνικὸ σύνδρομο, που σὲ ὀρισμένους περιπτώσεις τὴν ὀδηγεῖ ἐν εθνικιστικῆς ρητορίᾳ ἢ ἐν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τὸν πνευματικὸ σκοπὸ τῆς» (Φάκελος μαθημάτων Ὁρθοδοξίας Β' Γενικοῦ Λυκείου, ἐκδόσεις «Διόφαντος», Ἀθῆναι. ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ὁ π. Ἰωάννης Χρυσουγιῆς ἀνεκάλυψε τὸν μετὰ τὸν Παλαμᾶν, Παλαμᾶν!

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ ΚΑΙ ΠΑΪΣΙΟΣ ΥΠΟΔΕΞΤΕΡΟΙ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΠΕΡΓΑΜΟΥ;

Πιέζουν, διὰ νὰ ἀντικαταστήσουν τοὺς ὑπερήλικας Ἐπισκόπους

Τοῦ κ. Γεωργίου Τραμπούλη, Θεολόγου
Τῆς Ἐκκλησίας κεφαλὴ ὁ Χριστὸς καὶ Κυβερνήτης τὸ Πανάγιον Πνεῦμα
Οἱ ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας τονίζουν ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι θεανθρώπινη τόσο ὡς ὄργανισμός ὅσο καὶ ὡς ὄργανωση. Ὁ Θεάνθρωπος Χριστὸς, σημεῖώνει ὁ ἅγιος Ἰουστίνος Πόποβιτς «εἶναι πάντοτε ἡ μὴ κεφαλὴ καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ὀργανώσεως. Ἐκεῖ ὅπου ἀντικαθίστουσ Αὐτὸν μὲ ἄνθρωπο, ἔστω μὲ τὸν λεγόμενον ἀλάθητον, ἐκεῖ ἀποκόπτεται τὸ σῶμα ἀπὸ τὴν κεφαλὴν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐκεῖ ἐξαφανίζεται ἡ Ἐκκλησία». Ἔτσι ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱεραρχία ἰδρύθηκε καὶ ὑπάρχει θεῶν δικαίω καὶ ὄχι ἀνθρώπων δικαιώματι μὲ τὴν ἐκλογὴ τῶν μελῶν τῆς. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι οἱ διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων «ὄ, τι ἔχουν μέσα τους καὶ ὅ, τι πράττουν ἡ κηρύττουν ἡ παραδίδουν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεάνθρωπο Χριστὸν... ἡ ἀποστολικὴ διαδοχὴ δὲν εἶναι μόνον μία σειρά διαδόχων τῆς χειροτονίας, ἀλλὰ συνέχεια τῆς ἀποστολικῆς καὶ καθολικῆς πληρότητας τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ». Ἐπίσης, ὁλόκληρὴ ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς, ἐνεργεῖται καὶ καθοδηγεῖται ἀπὸ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, πού «Ἐπεδημήσα» στήν γῆ καὶ εἶναι ὁ Κυβερνήτης τῆς.
Ἐπίσκοποι αὐτομειούμενοι καὶ ἑτερομειούμενοι
Στὴν ἐποχὴ μας ὁμοῦ παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον τῆς ἀλλοίωσης πολλῶν ἐκδηλώσεων τῆς ζωῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀκόμη ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

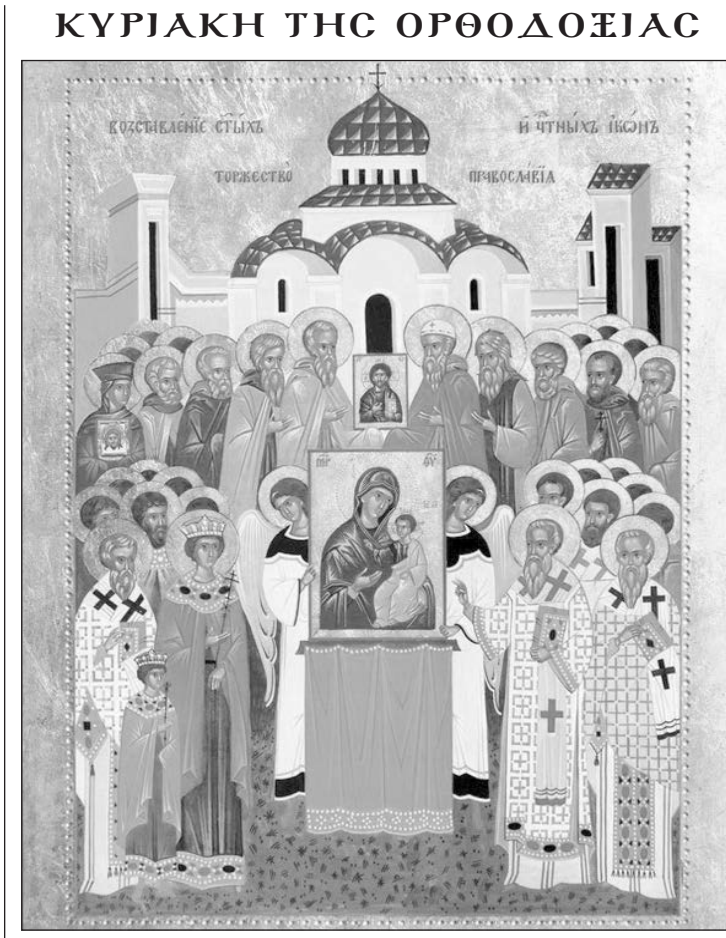
Ὁ Σεβ. Περγάμου, πού προβάλλεται ἰδιαίτερως εἰς τὰ συγκρητιστικὰ θρησκευτικὰ, γράφει: «εἶναι καλύτερα πού ὁ Ἀδὰμ ἔπεσε διατηρώντας τὸ δικαίωμά του στήν ἀπόλυτη ἐλευθερία, παρά ἂν εἶχε παραμείνει ἄπυτος!»

ΛΕΜΕ ΟΧΙ ΣΤΑ ΝΕΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 4/3/18 ΟΡΑ 13:00
ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΣΥΜΜΑΛΗΤΗΡΙΟ ΚΑΙ ΠΟΡΕΙΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΣ ΟΜΙΛΗΤΗΣ ΗΡΑΚΛΗΣ ΡΕΡΑΚΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ - ΧΡΗΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΑΠ. & ΠΡΟΣΦΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ (Π.Ο.Ε.)
«Η ΧΡΙΣΤΟΜΑΧΙΑ ΣΤΑ ΝΕΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΡΕΣ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΑΣ»
ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ
Ανωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ἑλλάδος (Α.Σ.Π.Ε.)
Ενωμένη Ρωμιοσύνη (Ε.Ρ.Ω.)
Εστία Πατερικῶν Μελετῶν
Πανελλήνια Ἑνώσις Θεολόγων (Π.Ε.Θ.)
Πανελλήνια Ἑνώσις Φίλων τῶν Πολυτέκνων (Π.Ε.Φ.Π.)
Πανελλήνιος Ὁρθόδοξος Ἑνωσις (Π.Ο.Ε.)
Πανελλήνιος Ἑνωσις Γονέων «Ἡ Χριστιανικὴ Ἀγωγή» (ΓΕΧΑ)
Συλλογὸς Ὁρθόδοξου Ἱεροποστολικῆς Δράσεως «Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ»
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ

Γράφει ὁ κ. Παῦλος Τρακάδας
Ἀποτελεῖ πλέον κοινὴν διαπίστωση μὴ ἐπιδεχόμενη ἀμφισβήτησεως ὅτι ἀπὸ τὴν δεκαετία τοῦ '80 ἕως σήμερον ἕνα νέον θεολογικὸν ρεύμα εἰσήχθη καὶ ἐπιβλήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα. Κύριος ἐκπρόσωπος αὐτοῦ ὁ Σεβ. Περγάμου καὶ ὁ κ. Χρ. Γιανναράς, οἱ ὁποῖοι ἐχόντες ἑλαβεῖς εἰς ἐπαχθῶν με ποικίλους θεολόγους τῆς διασποράς καὶ ἐν γένει τῆς δύσεως ἀλλὰ καὶ ἐπιφρασεμένοι κατὰ πολὺ ἀπὸ τὸν ὑπαρξισμὸν, διωχεύσαν εἰς τὸν ἑλλαδικὸν χώρον κρῖμα θεολογίας. Ἡ εἰσαγμένη αὐτῆ θεολογικῆ γραμμῆ ἐθέλεε νέους ἀνευ λιπαρῶς γνώσεως τῆς Ὁρθοδόξου διδασκαλίας νὰ υιοθετήσουν αὐτὴν ἀκρίτως. Προϊόντος τοῦ χρόνου ἐδημιουργήθη κύκλος μαθητῶν πέριξ τῶν δύο «διδασκάλων», ὁ ὁποῖος καταλαβὼν θέσεις εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ καὶ Πανεπιστημιακὰ κλιμάκια ἐμπότισε μὲ τὰς κακοδοξίας αὐτὰς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν θεολογικὴν συγγραφὴν. Ἡ ὁσθεναρὰ ἀντίστασις τοῦ «Ο.Τ.» διὰ συγγραφῶν ὑψηλῆς θεολογικῆς κριτικῆς ἀπέτειλεσε τὸν μοναδικὸν διὰ πολλὰ ἔτη πυλῶνα ἀντιστάσεως. Τὸ κακὸν ἐν τῷ μεταξύ ἐπλήθυνε καὶ εἰς τὴν διασποράν. Ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τοῦ Σεβ. Περγάμου προσφάτως ὁ «Ο.Τ.» κατέδειξε ὅτι κείμενα τῶν Σεβ. Σηλυβρίας Μαξίμου Βενοπούλου, Σεβ. Βρανισέβου Ἰγνατίου Μιδαῖ καὶ κ. Σταύρου Γαγκαζόλογου ἐμφωρονίστην ὄχι ἀπλῶς ἀπὸ κακοδοξίας, ἀλλὰ ἀπὸ πλήρη διαστροφήν τῆς δογματικῆς τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐνασχόλησις αὐτῆ ἰσως προκαλεῖ δυσθυμίαν εἰς τὸν ἀναγνώστην, ἰδιαίτερως ὅσον ἀφορᾷ εἰς δυσνόητα δογματικὰ ζητήματα, ὁμοῦ εἶναι ἀναρρήτος, διότι ἂν τὸ κακὸν δὲν ἐκρίζωθῆ ἐκ βόθρων, εἰς τὸ τέλος αἰ σκευδαίσει ἱεραρχῶν καὶ θεολόγων θὰ μεταλλαχθῶν τῶσαν ὡστε κατὰ Ὁρθόδοξον θὰ φρονεῖν τὸ παπικὸ. Ἀντιλαμβάνεται οἰσθησθεῖ ποτὶ αἰ συνέπειαι διὰ τὴν περιπόθητον ἐνωσιν!

Ἔνας ἀκόμη θιασώτης τοῦ Σεβ. Περγάμου καὶ διατελέσας ἐκπρόσωπος τύπου κατὰ τὴν συνάξιν τοῦ Κόλυμβαιου εἶναι ὁ ἀρχιδιάκονος τοῦ Πατριαρχείου Κων/λεως π. Ἰωάννης Χρυσουγιῆς. Ὁ π. Ἰωάννης ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ προσφάτως ἐκδοθὲν τεύχος 144 τοῦ περιοδικοῦ «Σύναξις» ἄρθρον μὲ τίτλον «Θεολογώντας στὸν 21ο αἰῶνα», μὲ σκοπὸν νὰ ὑπερασπισθῆ τὴν θεολογίαν τοῦ μέτορος τοῦ ἡ ὅπως ὁ ἴδιος γράφει «θὰ ἐπιδιώξω μίαν ἀπολογία —πὸ μορφῆ μαρτυρίας— ὑπὲρ τῆς ἀπαράμιλλης συμβολῆς τοῦ Μητροπολίτη στῆ χριστιανικὴ σκέψιν τῶν ἡμερῶν καί». Καλῶς λέγει «χριστιανικῆ», διότι Ὁρθόδοξος δὲν εἶναι.

Ἀρχίζει τὸ ἄρθρον γράφων «Οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοὶ νοσητεύονται μὲ τὴν ἀνακρίβη ἀγίων (ἢ ἀγιοσύνη). Μία τέτοια περιπτώση «ἀνακρίβης» ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἀ Κυριακῆ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, Ἀνάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων.

Διάλογος μετὰ Πρωτοιομανῶν

Τοῦ κ. Γεωργίου Ἰωάννου Καραλή, Δρ. Ἱατρικῆς
Ἡ ἐπαναγραφὴ τῆς Θεολογίας ἀπὸ μὴ θεωμένων δημιουργεῖ πλῆθος αἰρέσεων
3ον
ὉΡΘΟΔΟΞΟΣ. Ἄς ἀκούσουμε πῶς κατὰ τὴν γνώση σου ὀντολογικὸς προβληματισμὸς βρῖσκει τὴ τομῆ στήν προσωπικὴ ἑτερότητα, γιὰ νὰ σὰς ἀποδείξω ὅτι τὸ ζεναγαράμμο τῆς θεολογίας μὲ ὀντολογικὸ προβληματισμὸ, εἰδικὰ ἀπὸ ἀνθρώπου πού δὲν εἶναι θεωμένος, μόνον ἐὰν παύσῃται νὰ ὀδηγήσει. Στὴν παύρησι πού ὀνομάζεται οἰκουμενισμός.
ΠΡΩΤΟΙΟΜΑΝΗΣ. Οἱ Πατέρες ἰσχυρίσθησαν ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μία φύσις καὶ τρία πρόσωπα. Δὲν ὑπάρχει φύσις χωρὶς πρόσωπα. Ἀλλὰ τὸ ἐρώτημα πού προκύπτει σήμερον εἶναι τὸ ἀκόλουθον: Ἔχει ἡ οὐσία ὀντολογικὴ προτεραιότητα, δηλαδὴ προκαθορίζει αὐτὴ ὡς δεδομένον καὶ ἀναγκαῖος λόγος τὸν ὑπαρκτικὸν χαρακτήρα καὶ τὸ γεγονός τῆς ὑπόστασης. Δὲν ἔχει ὑπόσταση πού προηγείται ὀντολογικὰ καὶ ἐπομένως ἡ οὐσία γίνεται προσηπὶ μόνον μὲ τὴν ἐμπειρία τῆς ιστορικῆς φανέρωσις τοῦ ὑπαρκτικοῦ γεγονότος πού εἶναι τὸ πρόσωπο; εἶναι ἡ δεδομένη οὐσία πού συνιστᾷ τὸ εἶναι ἐπομένως μὲ τὸ πραγματικὸ εἶναι τὸν ἐπιμέρους ὑπάρξεων ἢ εἶναι ἡ συγκεκριμένη ὑπάρξις πού κάνει πραγματικὸτῆτά τὸ εἶναι καὶ ἡ οὐσία σημαίνει τὸν κοινὸ τρόπο ὑπάρξεως τῶν ὁμοειδῶν ὑποστάσεων; Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἄπλη. «Τὸ πρόσωπο συνιστᾷ τὴν ὑπόστασιν» τοῦ εἶναι, τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο τὸ εἶναι υφίσταται ὡς ὑπαρκτικὴ πραγματικότητα. ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Ὁχι εἰς διμερῆ συμφωνίαν. Λύσις εἰς διεθνῆ ὄργανα

Γράφει ὁ κ. Δημήτριος Ἀλεξόπουλος, Ἐπίτ. Τελωνιακὸς Ἐπόπτης
Παρακολουθώντας μὲ ἀγωνία τὴν πορείαν τοῦ Ἐθνικοῦ μας θέματος, περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας καὶ γνωρίζοντας τίς βασικὴς θέσεις τῶν Σκοπιανῶν, βάσει Ἱστορικῶν στοιχείων, πού ἐπικαλοῦνται, ἐκρίνα σκόπιμο νὰ σὰς ἐπισημάνω κάποια βασικὰ ἱστορικὰ στοιχεῖα πού δικαιώνουν τὴν Χώρα μας, καὶ τὰ ὁποῖα ἐξ ὧσων ἔχω ἐρευνήσει δὲν εἶδα νὰ ἐπικαλοῦνται οἱ ἔλληνας πολιτικοὶ οὔτε καὶ ἱστορικοὶ, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἀπὸ τὰ μαζικὰ μέσα ἐνημέρωσις, καθ' ὅσον δύναμαι καὶ ἔχω παρακολουθήσει, νὰ ἐχουν ἐπισημάνει.
Κατ' ἀρχὴν οἱ Σκοπιανοὶ ἐπικαλοῦνται τὴν ἸΣΤΟΡΙΑ καὶ κυρίως ἐπικαλοῦνται τοὺς λόγους τοῦ Δημοσθένους, αὐτὸν ἔχουν κάνει σημαῖα τοὺς, ὁ ὁποῖος ἀποκαλεῖ τὸν Φίλιππον «βάρβαρον». Αὐτὸ ὁμοῦ δὲν εἶναι ἰσχυρὰ ἀποδείξεις, διότι ὡς πολιτικοὶ ἀντίπαλοι ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἡ Παναίρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ κατὰ τὸν μακαριστὸν π. Ἐπιφάνιον Θεοδωρόπουλον

Γράφει ὁ Ἀρσένιος Μοναχός, Σκήτη Κοιτουμοισίου Ἁγ. Ὁρος
Συνεχίζουμε τὴν ἀναφορὰ μας στοὺς Θεοφώτιστους λόγους τοῦ π. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου. Στὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα ἴσως κάναμε περισσότερο λόγο γιὰ τὸ δεύτερο ἄκρο τὸν «ζηλωτισμὸ», πού μᾶς ἐξήγησε ὁ μακαριστὸς πατὴρ πῶς ἐνεκεν τοῦ κινδύνου τῆς παναιρέσεως τοῦ οἰκουμενισμοῦ, πολλοὶ πιστοὶ ἀφέλει νομιζόντας πῶς θὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὴν πλάνη τῶν οἰκουμενιστῶν καταφεύγοντες στὸν ζηλωτισμὸ μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς θὰ εἶναι ἀσφαλῆς. Ὅμως ὁ Θεὸς πατὴρ μᾶς ἐξήγησε καλὰ καὶ μᾶς ἐπεσήμανε τὸν ἀλέθριον κίνδυνον, ὅταν κάποιος προτιμῆσιν αὐτὴν τὴν ἄσωση λύση. Καὶ μᾶς εἶπε εὐθὺς πῶς ὁποῖος ἀποφεύγει τὴν αἴρεση τοῦ οἰκουμενισμοῦ καὶ καταφεύγει στὸν ζηλωτισμὸ δὲν κερδίζει τίποτα παρὰ τὸ ὅτι φευγὶ ἀπὸ μίαν αἴρεση καὶ πηγαίνει σὲ μίαν ἄλλη αἴρεση! Ὅμως ἔχουμε χρέος νὰ ἀναφέρουμε μὲ τί γενναϊότητα πολέμησε ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Ἡ πολιτικὴ διακονία κατὰ τὸν Γρηγόριον τὸν Θεολόγον

Τοῦ κ. Νικολάου Ἐ. Σακαλάκη, μαθηματικοῦ
Ἀναμφίβολα, εἶναι ἀνάστροι στὴν ἀνθρώπινη φύση, μὲ μόνη τὴ δύναμη τῆς λογικῆς δράσεως — καὶ τῆς πλεόν οὐξέτερης — νὰ καταστήσῃ ἀπόλυτα διαφανῆ τὴ διδασκαλία τῆς Γραφῆς καὶ νὰ πραγματοποιεῖ προσπέλαση στὸ μυστήριον τῆς ἐνσάρκασις οἰκονομίας τοῦ Χριστοῦ, χωρὶς θεϊκὴ παρέμβαση. «Πάντα γὰρ τὰ τοῦ Θεοῦ, ὑπερῶσων εἰσὶ καὶ λόγον καὶ ἐνοσίαν» μᾶς πληροφορεῖ ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἐνῶ ὁ Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς βεβαιώνει πῶς: «Οὐδέποτε ψυχὴ δύναται πρὸς γνώσιν ἐκταθῆναι Θεοῦ, εἰμὴ αὐτὸς ὁ Θεὸς ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΔΙΑΦΥΣΙΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΟΣ Ὁ Ο.Τ. διευθύνεται ἀπὸ τὸ ἐπιτελεῖον του

Γιὰ ἄλλη μίαν φορά ὁ κ. Π. Τελεβάντος μὲ μὴ ἀληθῆς καὶ ὑστερόβουλο ἄρθρον ἐπιτέθηκε πρὸς τὸν Ὁρθόδοξο Τύπο καὶ τοὺς συνεργάτες του, ἀσχολούμενος μὲ τὸ ποῖος κατευθύνει τὴν ἐφημερίδα τοῦ Ο.Τ.
Μάλιστα ἡ δημοσίευσιν ἔγινε τὴν Καθαρὰ Δευτέρα, πρώτη ἡμέρα τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡμέρα προσευχῆς καὶ νηστείας. Ἐπιτελεῖ δὲν γνωρίζουμε πού ἀποσκοπεῖ τὸ συγκεκριμένον ἄρθρον, θὰ θέλαμε νὰ γνόνισμε γιὰ πολλοστὴν φορά ὅτι ὁ Ο.Τ. πορεύεται:
• σύμφωνα μὲ τίς παρακαταθῆκες τῶν Ἁγίων Γερόντων του, Χαριστῶν καὶ Μάρκου τῶν Ἱερομοναχῶν
• βάσει τοῦ Καταστατικοῦ του, τὸ ὁποῖο ὑποχρεώνει τὴν ἐφημερίδα νὰ ἀκολουθῆ τὴν γραμμὴν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανικοῦ Σωματείου τῆς Π.Ο.Ε., τοῦ ὁποῖου εἶναι ὄργανο
• καὶ βάσει τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διευθυντοῦ Συντάξεως τῆς ἐφημερίδος Γεωργίου Τραμπούλη, ὁ ὁποῖος ἐκλέχθη ἀπὸ τὸ Σωματεῖο τῆς Π.Ο.Ε. καὶ τοῦ ἐκτελεῖται ὀπίσειο του.
Γεωργίος Τραμπούλης, Διευθυντὴς Συντάξεως

Παλαιὰ καὶ σημαντικὰ ἱστορία, ἀλλὰ ἐπίκαιροι. Ἀπάντησις εἰς τὸν συκοφάντην
Γράφει ὁ πρωτοπρεσβύτερος π. Βασίλειος Ε. Βολουδάκης
Ἀπαντῶν στὸ ἐρώτημα τῶν ὑπευθύνων τῆς «Πανελληνίου Ὁρθοδόξου Ἐνώσεως» (Π.Ο.Ε.), σχετικῶς μὲ τὸ πρόσφατον δημοσίευσμα τοῦ κ. Παναγιώτου Τελεβάντου, πού ἀνήρτησε στήν ἱστοσελίδα του, συκοφαντῶν με ὡς ἔχοντα τὸν ἀπόλυτον ἐλεγχὸν τῆς ἐφημερίδος «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἔχω νὰ καταθέσω τὰ ἑξῆς:
1. Τὸ δημοσίευσμα μὲ ἐξέπληξε, γιὰ τὸ ἀύστολο ψεῦδος του, παρ' ὅτι εἶναι γνωστὸ τὸ ἀνεργήτο ἀββεστο πάθος καὶ μόνος τοῦ θλιβεροῦ ἐκπεσόντος θεολόγου κατὰ τὸ προσωπίω μού, καὶ «κατ' ἐξακολούθησιν συκοφάντου» μού (μὲ δικαστικὴ ἀπόφασις ὀ χαρακτηρισμὸς του), τὸ ὁποῖο, μάλιστα, ἐπέλεξε νὰ ἐμέση τὴν πρῶν ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Ἐπιφυλλίδας Ὁρθόδοξου Τύπου π. Ἀρσένιος Γρηγοριάτης Ὁ πρῶς, ὑπάκουος καὶ αἰεὶ προσευχόμενος Μοναχός

Τοῦ κ. Γεωργίου Θ. Μηλίση, διδασκάλου
1ον
Ἀναγέννησις τοῦ Μετεωρίτικοῦ Μοναχισμοῦ
Ἡ ἐνθρόνισις τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Τρικινῆς καὶ Σταγῶν κυροῦ Διονυσίου ἦταν αἰτία νὰ ἔλθουν στὰ Τρίκαλα ἀρκετοὶ πομφωφῆμοι καὶ φοβούμενοι τοῦ θεοῦ κληρικοὶ καὶ λαϊκοί. Ἄλλοι ἀπὸ αὐτοὺς ὑπηρετήσαν τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ μὲ ἀπατάρανη καὶ ἀνιδιοτέλεια στὶς ἐνορίες πού τοποθετήθηκαν καὶ ἄλλοι ἐπᾶνδρσαν τὰ μοναστήρια τῆς Μητροπόλεως καὶ τὰ ἐβγαλαν ἀπὸ τὸ μαρμαρὸ καὶ τὴν κατάρρευση.
Ὁ αἰώνητος Μητροπολίτης ὡς φιλομόναχος, ἦταν ἀδελφὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας Ἁγίου Ὁρους, μὲ λύπη διαπίστωσε ὅτι τὰ μοναστήρια τῆς περιοχῆς ὄχι μόνον ἐφθίναν, ἀλλὰ καὶ ἔχον ἐκτροχιαστῆ ἀπὸ τὸν προορισμὸ τους. Αὐτὸν ἔκανε νὰ δραστηριοποιηθῆ καὶ νὰ ἀναζητῆσει φιλοθεοῦσι καὶ φιλομόναχος κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς, τοὺς ὁποῖους προσκάλεσε καὶ τοὺς ἀνέθεσε νὰ ἀναγεννήσουν τὸ μοναχισμὸ στῆ Μητρόπολὶ του. Πράγματι μῆσα σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα, πρῶτῃ ἡ Μονὴ Βαρλαάμ καὶ στή συνέχεια ὅλα τὰ μοναστήρια τῆς Μητροπόλεως, ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα, γνώρισαν πνευματικὴ ἀνάθησι.
Γιὰ τὴν ἱστορία, ἠγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Βαρλαάμ τὴν περίοδο ἐκείνη ἦταν ὁ πρῶτος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Καλλίνικος καὶ ἀδελφοὶ τῆς Ἱ. Μονῆς ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κυρὸς Χριστόδουλος, ὁ Μητροπολίτης Καλαβρύτων κ. Ἀμβρόσιος, ὁ Μητροπολίτης πρῶτον Κίτρους κ. Ἀγαθόνικος, ὁ μακαριστὸς πνευματικὸς τῶν Τρικάλων π. Χαρίτων, ὁ εὐλατὸς καὶ ἐνάρετος κληρικὸς π. Χρυσόστομος, πού σήμερον ἀσκέται στὸ Μετεωρίτικο μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, ὁ π. Νεκτάριος, σήμερον ἐφημέριος στὸ ἀντικαρκινικὸ νοσοκομεῖο Ἁγίου Σάββα καὶ ὁ π. Ἰσιδωρος, ὁ ὁποῖος ἀσκέται στῆ Μονὴ 55 χρόνια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ 40 χρόνια (1976 - 2016) κρατᾷ στὰ στήθαρά χέρια τοὺς τούσ οἰακας τῆς Μονῆς καὶ εἶναι ὁ μακροβιότερος ἠγούμενος ἀπὸ κτίσεως τῆς Μονῆς μέχρι σήμερον, θεωρεῖται δὲ ὁ νέος κτίτορας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βαρλαάμ.
Ἡ γενετήριά του
Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς πού προσετέθησαν στὴν παραπάνω συνοδεία ἦταν καὶ ὁ μοναχὸς Ἀρσένιος. Τὸν μακαριστὸ π. Ἀρσένιον τὸν γνωρίσαμε στῆ μονὴ Βαρλαάμ, ὅπου ὀδήγησε τὰ βήματά του ὁ

Τὸ καύχημα τοῦ Χριστιανοῦ

Τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάση
Οἱ ἄνθρωποι καυχόνται γιὰ τὰ κατορθώματά τους, γιὰ τὰ ὁποῖα ἔχουν κοπιήσει πνευματικὰ καὶ σωματικὰ, ἐνδεχομένως νὰ ἔχουν ζοδέμει καὶ ἄρκετὰ χρήματα. Τὰ περιγράφουν στοὺς γνωστούς τους, τὰ δημοσιοποιούν ἐυρότερα καὶ ὄχι σπάνια διοργανώνουν καὶ ἐκδηλώσεις προκειμένου νὰ ἀποσπάσουν τὸ χειροκρότημα καὶ τοὺς ἐπαινοὺς. Μερικοὶ ἐπιδιώκουν καὶ τίς βραβεύσεις καὶ βάζουν ἄνωγρον ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

Τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, ὁ Ὁρθόδοξος λαὸς «ἄπασαν τὴν Ὁρθόδοξον διδασκαλίαν» εὐορτάζει

Τοῦ κ. Β. Χαράλαμπος, Θεολόγου
Βλέπε εἰς τὴν 4ην ΣΕΛ.
Ὁμοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, «ὅς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐγγίνωσιν ἀληθείας ἔλθειν» διὰ μέσου πολλῶν παρεμβάσεων Του τὸν ἔσωσε ἀπὸ θανατηφόρους κινδύνους καὶ ἐπειδὴ εἶχε ἐκπεπυσμένη ψυχὴ ἦλε ἐσε εἰλικρινὴ μετάνοια.
Ἡ κοινὴ τὸν ἔκανε νὰ ὀδηγήσῃ τὰ βήματά του στῆ μονὴ Βλαχερνῶν Κυλλίνης, ὅπου κατετάγη σὰ δόκιμος μοναχός. Μετὰ τὴν δοκιμασίαν μὲ ἀπόφαση τοῦ ἠγούμενου τῆς μονῆς καὶ τῆς συγκατάθεσις τῆς ἀδελφότητος ἐλαβε τὸ 1943 τὸ ἀγγελικὸ σῆμα καὶ ἀπὸ Ἀντωνίου ὀνομάσθηκε Ἀγάπιος μοναχός. Παρ' ὅλο πού ἀγάπησε τὴ μετάνοιαν τοῦ λόγου ἀνεξάρτητος τῆς θεολογίας τῶν ἀνὲς ἀνὰ κατὰ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.